

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Cilt/Volume: 45 • Sayı/Issue: 4 • Ekim/October 2019

E - B Ü L T E N
e-bulletin

Üç ayda bir yayınlanan hakemli bir dergidir.
This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.
www.yargitaydergisi.gov.tr

ISSN: 1300 - 0209

Cilt/Volume: 45 • Sayı/Issue: 4 • Ekim/October 2019

Yargıtay Dergisi

TÜBİTAK ULAKBİM Hukuk Veri Tabanında
2017 yılından itibaren dizinlenmektedir.

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi

On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

İsmail Rüştü Cirit
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı

Chairman of the Editorial Board

Hikmet Kanık
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri

Editorial Board

Ahmet Yener
Yargıtay 21. Hukuk Dairesi Üyesi

İlhan Kara

Yargıtay 13. Hukuk Dairesi Üyesi

Mahmut Coşkun

Yargıtay 23. Hukuk Dairesi Üyesi

Fatih Akdoğan

Yargıtay Ceza Genel Kurulu Üyesi

Editör / Editor

Firuze Bryık
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü / Publishing Manager

Ersin Damar

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.

For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri

Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü (Yargıtay Ek-1 Binası) Vekâletler Cad. No: 3
06658-Bakanlıklar/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 419 34 17 **Faks/Fax:** 0312 419 41 11

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

Abonelik Subscription

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesindeki
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına
yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 – 416 11 38) arayınız.

Hiçbir yerde **temsilcimiz yoktur.** Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2019

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.
All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar, adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresini, telefonu ile mutlaka e-mail adresi ve ORC kimlik numarasını (ORCID) çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makaleyi gönderen yazarın ismini ve ORC kimlik numarasını (ORCID) yazmaması/unutması durumunda makalesi yayımlanmayacaktır. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin

bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir. Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınan doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz,

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere **dergi@yargitay.gov.tr** adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez. Yayın Kurulunun izni olmadıkça hakemlik sürecine başlandıktan sonra makale geri çekilemez, başka yerde yayınlanamaz.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa, rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu'nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayınlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC) EDITORIAL PRINCIPLES

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.

2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.

3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.

4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.

5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.

6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.

7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.

8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).

9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address and ORCID ID number in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The article will not be published if s/he forget/does not write the name of the author and the ORCID ID number. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the

other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.

10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author's last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author's last name.

Example of book reference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: "Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası", (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz,

11. The manuscript should have a "references section" at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of "author's surname, first name".

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: **dergi@yargitay.gov.tr**

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author. Unless it is allowed by the Editorial Board, the article cannot be withdrawn and published elsewhere after the refereeing process has started.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be

owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Doç. Dr. Cenk Akil

Yetki Sözleşmesine (HMK m. 17-18) İlişkin Tartışmalar
Üzerine Düşünceler

*Thoughts On Discussions Regarding Agreements On
Jurisdiction (CCP Artt. 17-18).....* 965-984

Dr. Hasan Dursun

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin (AİHM) İdari Cezalarda
Kanunilik İlkesinin Uygulaması Hakkındaki Görüşleri ve
Çıkartılacak Dersler

*The Ideas Of European Court Of Human Rights (ECHR) For
The Application Of Legality Principle On Administrative
Punishments And Lessons To Be Taken.....* 985-1076

Arş. Gör. Mehmet Zahid Yener

Sorumluluk Sigortası ile Sigorta Kapsamına Alınan Rizikoların
Borç İlişkisinin Kaynakları Açısından Değerlendirilmesi

*The Evaluation Of The Risks Of Liability Insurance Taken
Under The Scope Of The Insurance Coverage In The View Of
Obligation* 1077-1104

Gökhan Yılmaz

Türk Hukukunda Toplu Eylem Hakkı

Collective Action Right In Turkish Law..... 1105-1140

İÇİNDEKİLER
CONTENTS**HAKEMSİZ MAKALELER**
ARTICLES**Ömer Uğur Gençcan**

Çocuk Nafakası ve Diğer Nafaka Türlerinin Uluslararası Tahsiline İlişkin 2007 Tarihli La Haye Adli Yardım Sözleşmesi

La Haye Judicial Assistance Convention (2007) On Regarding The International Collection Of Child Support And The Other Type Of Alimonies..... 1141-1186

Ufuk Ünlü

Bıçak Parasının Türk Ceza Kanunu Kapsamında Değerlendirilmesi

Evaluation Of Medical Knife Payment Under Turkish Penal Code..... 1187-1211

**YETKİ SÖZLEŞMESİNE (HMK m. 17-18) İLİŞKİN
TARTIŞMALAR ÜZERİNE DÜŞÜNCELER*****THOUGHTS ON DISCUSSIONS REGARDING AGREEMENTS
ON JURISDICTION (CCP Artt. 17-18)*****Doç. Dr. Cenk AKİL*****ÖZ**

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu ile yetki sözleşmelerine ilişkin bir takım değişikliklere gidilmiştir. Söz konusu değişiklikler bazı tartışmaları beraberinde getirmiştir. Özellikle 1086 sayılı mülga Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu döneminde yapılan yetki sözleşmelerinin geçerli sayılıp sayılmayacağı; taraflarca yetki sözleşmesi ile belirlenen mahkemenin yetkisinin kesin olup olmadığı; zımni yetki sözleşmesinin yapılıp yapılamayacağı; tacir yahut kamu tüzel kişisi olmayanlar tarafından yetki sözleşmesi yapılması durumunda bunun mahkeme tarafından re'sen dikkate alınıp alınamayacağı hakkında doktrinde farklı görüşler ileri sürülmüştür. Çalışmamızda bu görüşler üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Medeni usul hukuku, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu, yetki sözleşmesi, ilk itiraz.

ABSTRACT

The Code of Civil Procedure Nr. 6100 introduced certain amendments on the regulation of agreements on jurisdiction. The amendments were cause for series of discussions. Particularly, various views were proposed in academia regarding validity of agreements on jurisdiction concluded during the period of effectiveness of, now repealed, the abolished Code of Civil Procedure Nr. 1086; certainty of jurisdiction of a court selected by parties in accordance with an

Makalenin Geliş Tarihi : 25/05/2018

Makalenin Kabul Tarihi : 06/11/2019

* Öğretim Görevlisi, e-mail: akilcenk@hotmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3662-0124>

agreement on jurisdiction; possibility to conclude an implied agreement on jurisdiction; and *ex officio* recognition or rejection of such recognition of agreements on jurisdiction concluded not by merchants and public legal entities. This work will focus on the analysis of such views.

Keywords: Law of civil procedure, The Civil Procedural Code Nr. 6100, agreements on jurisdiction, preliminary objection.

**AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ'NİN (AİHM)
İDARİ CEZALARDA KANUNİLİK İLKESİNİN
UYGULAMASI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ ve
ÇIKARTILACAK DERSLER**

***THE IDEAS OF EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
(ECHR) FOR THE APPLICATION OF LEGALITY PRINCIPLE
ON ADMINISTRATIVE PUNISHMENTS AND LESSONS TO BE
TAKEN***

Dr. (Iur.) Hasan DURSUN*

ÖZ

İdari cezalar; idarenin, norm ihlali yüzünden muhataba verdiği cezalandırıcı nitelikteki idari işlemler şeklinde tanımlanabilir. İdari cezalar, idare ile cezanın muhatabı arasında önceden özel bir bağ bulunup bulunmamasına göre ikiye ayrılır. İdare ile cezanın muhatabı arasında önceden özel bir bağ bulunmayan hallerde verilen cezalar halka yönelik idari ceza olarak adlandırılırken, özel bir bağ bulunduğu hallerde verilen cezalar disiplin cezası olarak adlandırılır. AİHM, halka yönelik idari cezaların neredeyse tümü ile askeri disiplin cezalarını, AİHS'nin adil yargılanma hakkını düzenleyen 6. maddesindeki "cezai işler" kapsamına sokmakta ve bu işlere 7. maddede belirtilen suç ve cezada kanunilik ilkesinin uygulanacağı görüşünü taşımaktadır. Türkiye, AİHS'nin tarafı olduğuna göre söz konusu cezalar bakımından kanunilik ilkesine uyum sağlaması büyük önem arz etmektedir. AİHM'nin askeri disiplin suç ve cezalar dışındaki diğer disiplin suç ve cezaları bakımından suç ve cezada kanunilik ilkesinin uygulanmayacağı yönündeki görüşünden, bu suç ve cezalar bakımından bahsedilen ilkenin uygulanmayacağı sonucu çıkartılamaz. Çünkü AİHS, kişi hak ve özgürlüklerini koruma bakımın

Makalenin Geliş Tarihi : 08/04/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 06/11/2019

* Özyeğin Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi,
e-mail: hasan.dursun@ozyegin.edu.tr

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5506-3944>

dan asgari bir düzeneği öngörmüş olup söz konusu hak ve özgürlükleri genişletmek bakımından üye ülkeleri serbest bırakmıştır. Aslında bütün idari cezalar bakımından kanunilik ilkesine uyulması anayasal seviyede emredici bir norm niteliği taşımaktadır. Zira Türk Anayasasının 38. maddesinde suç ve cezada kanunilik ilkesi düzenlenirken “idari suç ve ceza” ile “adli suç ve ceza” arasında bir ayrım yapılmamış ve örtük bir şekilde her tür suç ve ceza bakımından kanunilik ilkesine uyulmasının şart olduğu belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Suç ve Cezada Kanunilik İlkesi, Halka Yönelik İdari Suç ve Ceza, Disiplin Suç ve Cezası, Engels Davası, Pellegrin Davası, Eskelinen Davası.

ABSTRACT

Administrative penalties can be defined as punitive administrative acts that administration gives to the notified party due to the infraction on norm. Administrative punishments can be divided to the two whether ab ante a special hardship between administration and penalty's obligator. Within that context, if there is an ab ante special affinity between administration and penalty's obligator that punishments called publicly targeted penalties, on the contrary, if there is no ab ante a special affinity between administration and penalty's obligator that punishments called discipline penalties. ECHR regards both almost all publicly targeted penalties and military discipline punishments as a “criminal matter” that is arranged in the EHRC article 6 that is related with right to fair trial and adopted the idea that those penalties shall be included within the scope of article 7 that regulates “nullum crimen nulla poena sine lege” (legality) principle. Turkey as a party of EHRC shall be accord with the legality principle in terms of such punishments. The idea of ECHR that apart military discipline punishments, the legality principle is not applicable for the other discipline punishments one cannot deduct that there is no need the application of principle to those punishments. Inasmuch as EHRC envisaged the minimum mechanism for the protection of human rights and freedoms and liberated countries to enlarge those rights and freedoms. In effect, for the all types of administrative punishments conforming with the legality principle is a constitutional imperative norm. Because Turkish Constitution Article 38 cannot make

differentiate between “administrative crime and punishment” and “judicial crime and punishment” and covertly denote that in every type of crimes and punishments is necessary applying the legality principle.

Keywords: Nullum Crimen Nulla Poena Sine Lege, Publicly Targeted Crimes and Punishments, Discipline Crimes and Punishments, Engels Case, Pellegrin Case, Eskelinen Case.

**SORUMLULUK SİGORTASI İLE SİGORTA KAPSAMINA
ALINAN RİZİKOLARIN BORÇ İLİŞKİSİNİN KAYNAKLARI
AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ**

***THE EVALUATION OF THE RISKS OF LIABILITY
INSURANCE TAKEN UNDER THE SCOPE OF THE
INSURANCE COVERAGE IN THE VIEW OF OBLIGATION***

Arş. Gör. Mehmet Zahid YENER*

ÖZ

6102 sayılı TTK ile yasal düzenlemesi bulunan sorumluluk sigortası, özellikle teknolojik gelişmelerin etkisi ile değişen ve gelişen toplum yapısında önemli bir yer teşkil etmektedir. Bu değişimin hukuk düzenini de etkilemesi ile sorumluluk sigortası, kişilerin malvarlıklarını garanti altına almalarında önemli bir yere sahiptir. Özellikle kusursuz sorumluluk halinin kabulü ile birlikte zarara uğrayan kişiye ödenmesi gereken tazminatın yüksek bedellerde olması sonucu gelişen bir sigorta çeşididir. Sorumluluk hukuku ile sıkı ilişkisi bulunan sorumluluk sigortası, çeşitli sorumluluk türlerinde söz konusu olabilmektedir. Söz konusu çalışmada sorumluluk hukuku ile sorumluluk sigortası kısaca açıklanarak hangi sorumluluk türlerinin sorumluluk sigortası kapsamında olduğu değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Sorumluluk Sigortası, Sorumluluk Hukuku, Kapsam.

ABSTRACT

Liability insurance which has a legal regulation with numbered of 6102 Turkish Commerce Code has a very important point that is changing and developing with the influence of technological devel

Makalenin Geliş Tarihi : 12/11/2018

Makalenin Kabul Tarihi : 06/11/2019

* Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Hukuk Fakültesi Medeni Hukuk Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi, e-mail: mehmetzahidyener@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2458-9580>

opments in particular. Especially, with the acceptance of strict liability, the amount of compensation that must be paid to the insured person is at a high price. Liability insurance which is closely related to the law of liability can take place in various types of responsibilities. In this essay, we will evaluate that which types of liabilities are covered by liability insurance.

Keywords: Liability Insurance, Liability Law, Scope.

TÜRK HUKUKUNDA TOPLU EYLEM HAKKI *COLLECTIVE ACTION RIGHT IN TURKISH LAW*

Gökhan YILMAZ*

ÖZ

Toplu eylem hakkı, düşünce ve ifade hürriyetinin işçiler tarafından kolektif bir şekilde kullanılmasının iş hukukundaki görünümüdür. Bu hak günümüz iş hukukunda, işçilerin sosyal ve ekonomik hak ve menfaatlerinin korunması ve geliştirilmesi için en önemli iş mücadelesi aracı olarak tavsif edilebilir. Diğer taraftan toplu eylem hakkına ilişkin mevzuatımızda herhangi bir düzenlenme yer almasa da, hukukumuzun bir parçası olan uluslararası sözleşme hükümleri doğrultusunda yargı kararları ile işçilerin toplu eylem hakkının varlığı kabul edilmiş durumdadır. Çalışmamızda, Türk hukukunda toplu eylem hakkının hukuki dayanakları, kapsamı ve unsurları ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Toplu eylem, grev, kanuni grev, kanundışı grev, sendika hakkı.

ABSTRACT

Collective action right is the appearance of the collective use of freedom of thought and expression by workers in labor law. This right can be described as the most important means of business struggle for the protection and development of the social and economic rights and interests of workers in today's labor law. On the other hand, although there is no regulation in our legislation on the collective action right, judicial decisions taken in accordance with the terms of the international agreement, which is a part of our laws, the existence of the collective action right of the workers is accepted. In our study, the legal

Makalenin Geliş Tarihi : 20/05/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 06/11/2019

* Yargıtay 22. Hukuk Dairesi Tetkik Hakimi, e-mail: gkhanylmz@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8027-8819>

basis, scope and elements of the collective action right in Turkish law are discussed.

Keywords: Collective action, strike, legal strike, illegal strike, trade union right.

**ÇOCUK NAFKASI VE DİĞER NAFKA TÜRLERİNİN
ULUSLARARASI TAHSİLİNE İLİŞKİN 2007 TARİHLİ
LA HAYE ADLİ YARDIM SÖZLEŞMESİ**

***LA HAYE JUDICIAL ASSISTANCE CONVENTION (2007) ON
REGARDING THE INTERNATIONAL COLLECTION OF
CHILD SUPPORT AND THE OTHER TYPE OF ALIMONIES***

Ömer Uğur GENÇCAN*

ÖZ

Örtüştüğü alanlarda diğer sözleşmeleri devre dışı bırakan Çocuk Nafakası ve Diğer Nafaka Türlerinin Uluslararası Tahsiline İlişkin 2007 tarihli La Haye Adli Yardım Sözleşmesi Türkiye açısından 1.2.2017 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Özellikle tenfizde karşılık şartını gerçekleştiren 2007 tarihli La Haye Adli Yardım Sözleşmesi bünyesinde zorunlu ve genişletilebilir alanları barındırmaktadır. Aradan geçen yaklaşık üç yıllık süreye rağmen Adalet Bakanlığı tarafından uygulama genelgesinin de halen yayınlanmamış olması gerçeği karşısında ilk derece mahkemeleri ile bölge adliye mahkemelerine sözleşmenin tanıtılması arzusu bu çalışmanın amacına ve hedef kitlesine kaynaklık etmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, nafaka, sözleşme, tanıma, tenfiz, çekince, merkezi makam, nafaka anlaşması, adli makam kararı, sulh, menşe devlet, mutad mesken, yargı yetkisi, kısmi tanıma.

Makalenin Geliş Tarihi : 04/10/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 06/11/2019

* Yargıtay 2. Hukuk Dairesi Başkanı, e-mail: ougenccan@gmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3412-2255>

ABSTRACT

La Haye Judicial Assistance Convention (2007), which disables other agreements in overlapping fields, on regarding the international collection of child support and the other type of alimonies has entered into force on 02.01.2017 for Turkey. In particularly, La Haye Judicial Assistance Convention (2007) which fulfills the requirement for provision in enforcement, contains compulsory and expandable areas. In the face of the fact that the implementation circular has not yet been published by the Ministry of Justice despite the intervening three-year period, the desire to introduce the contract to first instance courts and regional courts of justice has been the source of the purpose and target group of this study.

Keywords: Minor, alimony, convention, recognition, enforcement, risk, centralized authority, alimony agreement, judicial authority judgment, peace, state of origin, habitual residence, jurisdiction, partial recognition.

BIÇAK PARASININ TÜRK CEZA KANUNU KAPSAMINDA DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF MEDICAL KNIFE PAYMENT UNDER TURKISH PENAL CODE

Ufuk ÜNLÜ*

ÖZ

Bedensel, zihinsel ve sosyal olarak tam bir iyilik hali olarak tanımlanan sağlık kavramı, Anayasamızda bir hak olarak kabul edilerek, sosyal ve ekonomik haklar arasında sayılmıştır. Sağlık hakkının bireyler tarafından kullanılmasına engel teşkil eden ve sağlık personelinin hasta veya hasta yakınından menfaat temin etmesi olarak bilinen bıçak parası ise Türk Ceza Kanunu açısından yaptırım uygulanması gereken bir eylemdir. Yargıtay'ın uzun yıllar boyu verdiği kararlar incelendiğinde, bu eyleme karşılık gelen ceza ve bu cezaya uygulanacak yaptırımın farklılık arz ettiği görülmektedir. Bu nedenle, bıçak parasının irtikâp, rüşvet ve görevi kötüye kullanma suçları açısından değerlendirilmesi ve hukukun temel prensipleri ile hayatın olağan gerekleri açısından yapılması gereken düzenlemelerin neler olabileceğinin tartışılması düşüncesiyle bu çalışma kaleme alınmıştır. Çalışmamızda, söz konusu eylemin irtikâp, rüşvet ve görevi kötüye kullanma suçları ile ilgili yargı kararları açısından değerlendirmesi yapılarak konuyla ilgili istatistikî bilgiler verilecek ve özel hastanede çalışan doktorun aynı fiili işlemesi halinde bu durumun cezai yaptırım gerektirip gerektirmeyeceği yahut hangi suça vücut vereceği sorularına cevap aranacaktır.

Anahtar Kelimeler: Bıçak Parası, İrtikâp, Rüşvet, Görevi Kötüye Kullanma.

Makalenin Geliş Tarihi : 02/10/2019

Makalenin Kabul Tarihi : 06/11/2019

* Cumhurbaşkanlığı Denetçisi, e-mail: ufuk1984@hotmail.com.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2547-7609>

ABSTRACT

The concept of health, defined as a state of physical, mental and social well-being, is regarded as a right in our Constitution and is considered as social and economic rights. It is an act that should be sanctioned in terms of the Turkish Criminal Code if it is a knife payment which is an obstacle to the use of the right of health by the individuals and which is known as the benefit of the health personnel by the patient or the patient. When the decisions of the Court of Cassation over many years are examined, it is seen that the punishment corresponding to this act and the sanction to be applied to this punishment are different. For this reason, this study has been taken in consideration of the evaluation of knife payment in terms of extortion, bribery and misconduct, and considering the basic principles of law and regulations that should be done in terms of ordinary life requirements. In our work, the relevant statistical information will be given by evaluating the judicial decisions related to the offense of extortion, bribery and abuse of duty and the answer will be sought for the question of whether the doctor working in private hospital should or should not require criminal sanctions.

Keywords: Medical Knife Payment, Extortion, Bribery, Malpractice.